Srijeda, 14.03.2012.g.

Razgovarao sam neki dan sa jednom dragom sestrom u vjeri. Prenio sam joj svoj osjećaj da bi trebala poraditi na svojem rastu u vjeri. Jer sam nekako osjećao da već neko vrijeme u tome stagnira, da se "vrti" u krugu. Tako sam nekako osjećao. Nisam znao zašto niti sam znao da li je taj moj osjećaj dobar. I da bi možda trebala malo pogledati oko sebe i u sebe da vidi da li postoje neki znakovi na koje nije obraćala pažnju, GOSPODINOVI ZNAKOVI, koji bi joj pokazali put duhovnog rasta kojim bi trebala ići.

Dok sam joj to govorio, ona me pažljivo slušala, ponekad je lagano odmahivala glavom i smješkala se. Kada sam ja završio rekla mi je da se ona tako ne osjeća. Da se zapravo ona sada prepustila uživanju blagodati i plodova njezinog truda kojim je u zadnje vrijeme druge oko sebe htjela više privesti Gospodinu. I da sada uživa u tome da može s nekima od njih razgovarati o vjeri a prije to nije mogla. I da joj je to prelijepo i uživa u tome.

Ma, BOGU HVALA! KAKO JE TO PREKRASNO KADA NETKO UŽIVA U PLODOVIMA DUHOVNOG RADA. I drago mi je bilo da sam se prevario. Nešto sam osjetio, nešto je bilo ali ne onako kako sam mislio. Draga moja sestra u vjeri samo se "punila" kako bi nastavila dalje svjedočiti za Gospodina.

Malo sam se i ja njoj pojadao. U svojem trudu da služim Gospodinu molitvama za druge, dogodilo mi se da radi nekih svakodnevnih obveza ne stignem izmoliti sve što sam naumio za svaki dan. Pa onda drugi dan izmolim neke molitve i dva i tri puta. Pa molim u svim situacijama kada imam vremena. Pa se nekad i ne sjetim što sam izmolio a što nisam jer mi misli odlutaju. I da se onda osjećam jadno jer imam nekako osjećaj da sam iznevjerio Gospodina i one koji su u potrebi.

No, ona mi je baš dobro rekla. DA JA HOĆU GOSPODINA STAVITI NA SVOJE PUTEVE KOJIMA SAM ODLUČIO IĆI. A TO NE IDE. GOSPODIN JE TAJ KOJI JE SVE PREDVIDIO I SVE ZNA ŠTO JE BILO I ŠTO ĆE BITI. A NE MI, GRJEŠNI I SLABI LJUDI.

I rekla mi je dvije prelijepe rečenice, čiji smisao sam i ja znao i možda ih već izgovarao, ali tako kako ih je ona izgovorila, USJEKLE SU MI SE U MISLI.

"NIŠTA, ALI BAŠ NIŠTA NA OVOM

NAŠEM SVIJETU NIJE SLUČAJNO. SVE

JE TO DIO SVEOBUHVATNOG BOŽJEG

PLANA."

I nastavila je dalje da se ne moram ništa brinuti što ću i koliko izmoliti, reći ili učiniti. Sve to Gospodin zna što će i kako će biti i kako ću ja napraviti. Da samo sve mora biti iskreno i od srca. I da se neka opustim jer sve nas Gospodin voli. I mene i nju i sve druge.

A tih njezinih riječi sa se posebno sjetio nešto kasnije tokom dana kada sam gledao jedan dio filma o Isusovoj muci, PASIJA.

Trenutke kada su Isusa doveli pred Kajfu i druge židovske glavare da mu sude. I scena kada je Petar tri put zatajio Isusa. A to mu je Isus tu večer rekao da će učiniti a Petar mu tada nije povjerovao. I kako ga je Isus pogledao. A Petar onda naleti na Majku Mariju, Mariju Magdalenu i Svetog Ivana apostola. I klekne pred njih i kažem kroz suze da je zanijekao Isusa.

I sve te scene su mi pokazale, vjerojatno se i slično dogodilo davno u onim danima, KOLIKO JE VELIČINA BOŽJEG PLANA.

Zašto se baš sve to dogodilo Petru a ne Ivanu ili nekom drugom apostolu? Jer, da se to

dogodilo Ivanu, možda ga on ne bi zatajio. A Petar je, nakon svega toga što mu se dogodilo i što je vidio, POSTAO **PETAR-STIJENA,** NA KOJOJ JE GOSPODIN IZGRADIO SVEKOLIKU CRKVU NA ZEMLJI.

I SVAKI DIO TOGA FILMA UPRAVO SAM GLEDAO KROZ PRIZMU MISLI O TOM VELIKOM, NEMJERLJIVOM, NEPREDVIDLJIVOM BOŽANSKOM PLANU KOJI TAKAV, NAMA LJUDIMA ČESTO NERAZUMLJIV, ZAPRAVO PREDSTAVLJA PLAN NAŠEG SPASENJA ZA VJEČNI ŽIVOT.

SVE TO, STVARANJE SVIJETA, GRIJEŠNOST ADAMA I EVE, POTOP SVIJETA, OSTANAK NOE I NJEGOVE OBITELJI, ABRAHAM I IZRAELSKI NAROD, NJIHOVO OTPADNIŠTVO OD BOGA, DOLAZAK ISUSA KRISTA, BOGA, KAO ČOVJEKA MEĐU NAS, KOJI JE BIO S NAMA U SVEMU JEDNAK OSIM U GRIJEHU, NJEGOVA MUČENIČKA SMRT I USKRNUĆE KAKO BI SVI MI KOJI ĆEMO U NJEGA VJEROVATI IMALI VJEČNI ŽIVOT U NJEGOVOM KRALJEVSTVU, I MNOGO DRUGIH DOGAĐAJA, LJUDI, STVARI,

SVE JE TO ZAPRAVO JEDAN BOŽANSKI

PLAN ZA NAŠE SPASENJE I VJEČNI

ŽIVOT.

A u tom planu mi samo trebamo činiti ono što možemo u svakom trenutku svojih života. JER NAM JE OD BOGA DATO PRAVO IZBORA, IZBORA ILI VJEČNE SMRTI ILI VJEČNOG ŽIVOTA.

PO NAŠIM ODLUKAMA ĆEMO DOĆI NA JEDNO OD TIH

MJESTA. A NE MOŽEMO SE SADA PREPUSTITI I REĆI DA

OVAKO I ONAKO, BEZ OBZIRA ŠTO ĆEMO MI

NAPRAVITI, VEĆ SE ZNA, GOSPODIN ZNA, KAKO ĆEMO

ZAVRŠITI.

DA, TOČNO. GOSPODIN ZNA. ALI MI NE ZNAMO. ZATO

SE TREBAMO TRUDITI KOLIKO JE U NAŠIM MOĆIMA,

PREMA DAROVIMA KOJE SMO DOBILI BESPLATNO OD

GOSPODINA.

ZATO SE BAŠ NE MOGU U SVEMU SLOŽITI S TOM

MOJOM DRAGOM SESTROM U VJERI. DA SE NE TREBAM

BRINUTI AKO PONEKAD I SVE NE UČINIM ŠTO SAM

MOGAO UČINITI.

ZNAM, DOBRO JE ONA MISLILA. ALI BI ME TAKVE

NJEZINE RIJEČI PONEKAD MOGLE I PREVIŠE OPUSTITI.

MOŽDA I NIJE DOBRO PREVIŠE UŽIVATI U

BLAGODATIMA NAŠIH DUHOVNIH ZALAGANJA. JER NIKAD

NE ZNAMO DA LI JE GOSPODIN ZADOVOLJAN S TIME

ŠTO SMO UČINILI ILI NIJE.

TO ĆEMO MOĆI VIŠE SHVATITI, GDJE SMO I ŠTO

TREBAMO, KADA DOBRO PROUČIMO I SPOZNAMO KAKVE

I KOLIKE DAROVE IMAMO I DA LI IH U POTPUNOSTI

KORISTIMO DA SLUŽIMO DRUGIMA.

TO JE TEŠKO. ALI TU SU ORUĐA ZA POMOĆ. MISE,

MOLITVE, ISPOVIJEDI, PRIČESTI, HODOČAŠĆA,

POMAGANJE DRUGIMA, DJELA LJUBAVI, itd.

A ja sam ipak jučer, kada sam nekoliko sati čekao u bolnici na

preglede, izmolio ono što sam bio u zaostatku. BOGU HVALA.

TKO BI REKAO DA ĆU BITI SRETAN ŠTO ĆU DUŽE ČEKATI!

KOJEG LI BOŽANSKOG PLANA U TIM TRENUCIMA ZA

MENE! A NEKAD BI BIO SRDIT I NERVOZAN, KAO ŠTO

SU BILI I DRUGI LJUDI KOJI SU TAMO SA MNOM

ČEKALI. A JA SRETAN I RADOSTAN.

HVALA TI PREDRAGI GOSPODINE NA

TVOJEM BOŽANSKOM PLANU!

HVALA TI ŠTO SAM I JA NJEMU I ŠTO

TO SVAKODNEVNO OSJEĆAM!

BLAGOSLOVLJEN TI GOSPODINE U VIJEKE.